Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40188
Copyright: Melk, Benediktinerstift

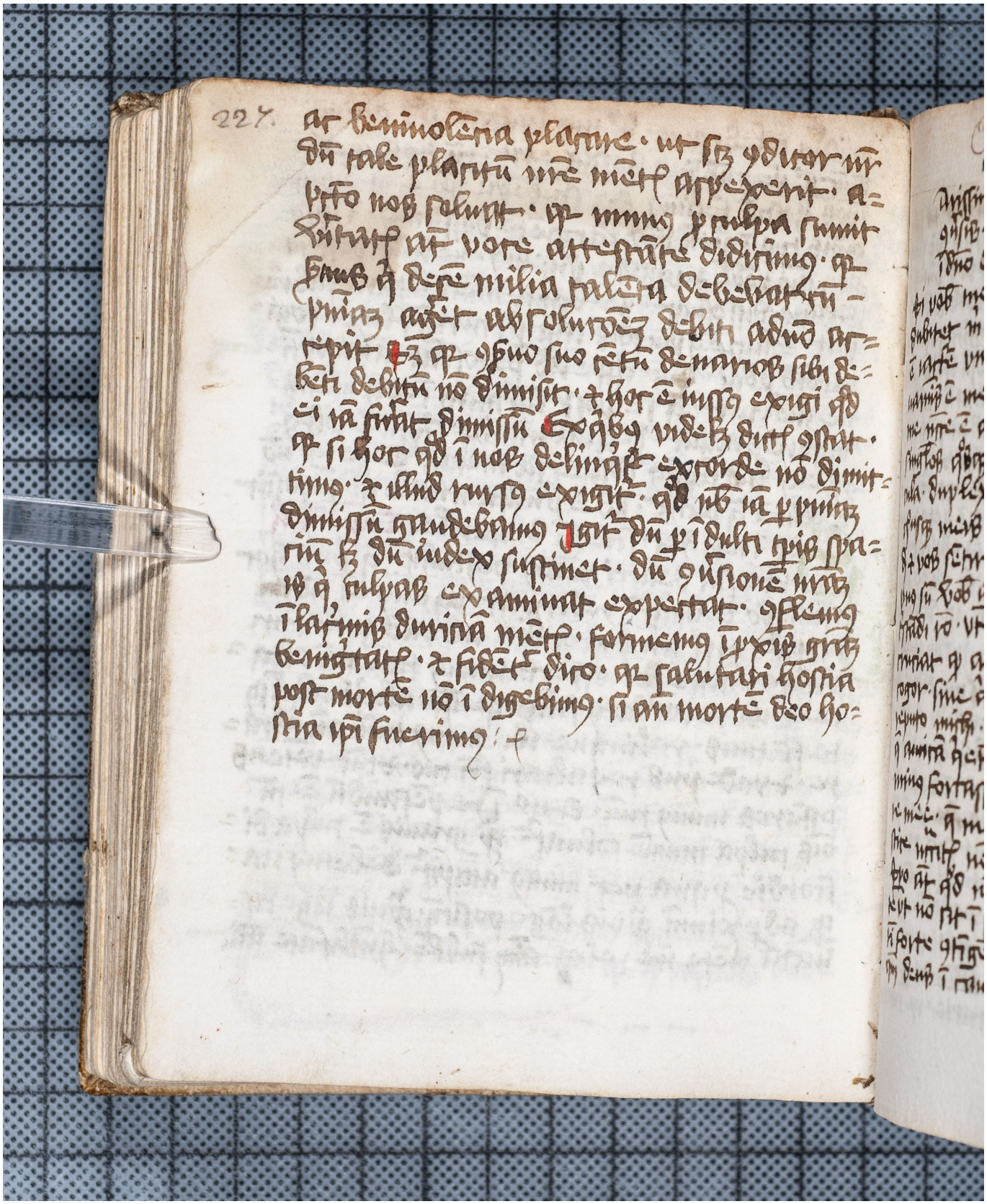

227. ar beniuolentia plaruit. ut sic ydiotar nr
dñ tale plaustrū nrē mētē apperuerit. a=
dhibitaq; ar voce attestante didicimus. qr
huius q decē milia talenta debebat tu=
primo agit absolutoq; debito adhuc ar=
cipit eū qr ipso suo cētū denarios sibi de=
bēti debitū nō dimisit. et hoc ē iusto exigi qd
ei iā fuerat dimissū. Ex qbus videt dñs qstat.
qr si hoc qd i nobis delinquit exorde nō dimit=
timus. et illud iusto exigit. qd nobis iā pruius
dimissū gaudebamus. Igit dñs pidulti tpis spa=
tium. cū dñs iudex sustinet. dñs ostionē nrā
q, tubas examinat expectat. ipse nos
i lacrimis durissimē mētis. formemq; ipsius gratie
benignitatis. et fidei dico. qr salutari hostia
post mortē nō i digebimus. si ante mortē deo ho=
stia ipi fuerimus. ⁊